

**Kancelář Senátu PČR
Oddělení pro EU**

Určeno pro potřebu
senátorek
a senátorů

Všechny stručné
týdenní výběry
událostí EU
naleznete [zde](#).

Modrý, podtržený
text značí hyperlink
s odkazem
na zmiňovaný
dokument.

Zpracovala:
Jana Maláčová

Zástupkyně při
Evropském parlamentu

Telefon:
+420 731 124 389
+ 32 484 430 132

E-mail:
malacovaj@senat.cz

O ČEM SE MLUVÍ: STRUČNÝ TÝDENNÍ VÝBĚR UDÁLOSTÍ EU

čtvrtek 19. prosince 2013

Příští týdenní výběr vyjde v pátek 17. ledna 2014.

DOHODA MINISTRŮ FINANČNÍ NA DRUHÉM PILÍŘI BANKOVNÍ UNIE

Ze středy 18. prosince na čtvrtek 19. prosince dosáhli ministři financí členských zemí EU dohody nad mechanismem řešení problémů bank, který společně s jednotným bankovním dohledem tvoří dva hlavní pilíře tzv. bankovní unie. Dohody dosáhli ministři po několika maratónech jednání těsně před dnešním evropským summitem, který má dosažený kompromis potvrdit. Centrálním prvkem dohodnutého mechanismu označovaného jako SRM (Single Resolution Mechanism) je jednotný fond, který v průběhu deseti let naplní samy evropské banky na objem cca 55 miliard eur. Druhý pilíř bankovní unie má však začít fungovat až po spuštění jednotného bankovního dohledu Evropské centrální banky od listopadu příštího roku. Přímo se budou oba mechanismy týkat asi 130 velkých bank eurozóny, které ovšem představují okolo 85 % evropského bankovního sektoru. Ve spolupráci s národními orgány dohledu však bude moci systém jednotného dohledu dosáhnout i na ostatní banky.

Výstupem včerejší dohody ministrů financí na Ecofinu jsou [dva dokumenty](#): 1. [návrh nařízení o mechanismu](#) pro řešení problémů bank, který musí ještě schválit Evropský parlament a 2. [obecná pravidla pro fungování fondu, který má být vytvořen na základě mezivládní smlouvy](#). Nebude se tedy jednat o změnu primárního práva EU. Zmíněný mezivládní dokument by měl být dojednaný do 1. března 2014. Se schválením návrhu nařízení Evropským parlamentem se počítá ještě v této legislativní periodě, tj. do května 2014. Komisař pro vnitřní trh a služby Michel Barnier na tiskové konferenci po jednání Ecofinu poznamenal, že do evropského finančního sektoru dohoda zavádí revoluční změny, protože daňoví poplatníci už nebudou platit za chyby bank a že končí éra masivních státních záchrán.

Aby bylo možné dohody dosáhnout, bylo potřeba vyřešit rozpor mezi pozicí Německa, které nechtělo měnit kvůli SRM základní unijní smlouvy, a tlakem především jižních zemí na rychlé zřízení společného fondu. Kompromisem je poměrně komplikovaný systém "národních obálek" v rámci fondu, které se budou po deset let každý rok vždy o další desetinu pootevírat k případnému společnému použití. Nejvíce problematické bylo využití peněz z Evropského stabilizačního mechanismu (ESM), které jsou určeny na pomoc státům eurozóny. Do doby naplnění fondu by bylo možné potřebné finance získat dodatečnými odvody bank či podle pravidel o státní pomoci prostřednictvím ESM jako půjčky státu. Záchranná síť po naplnění fondu je zatím definována jen obecně, předpoklad je, že fond bude moci získávat případné dodatečné finance například půjčkami na finančních trzích. V obou případech by pohledávky musely poté splácet bankovní domy. Státy EU budou muset vytvořit národní záchranné sítě, které naplní banky do výše přibližně procenta pojištěných vkladů. Při řešení bankovní krize mají být po roce 2016 v první řadě odepsány peníze akcionářů bank a jejich věřitelů dle stanoveného pořadí, teprve pak by podle pravidel o státní pomoci vstupovaly do hry národní záchranné sítě. Tyto národní mechanismy se ale v průběhu desetiletí stanou, pokud se země připojí k bankovní unii, součástí společného fondu v rámci mechanismu SRM. Jako poslední obranná linie pak mají sloužit právě peníze ze společného fondu. Velké spory se vedly také o rozhodovací mechanismy ve výboru fondu, kde kromě zástupců členských států eurozóny a jejich národních bank budou rozhodovat také odborníci. Dohoda počítá se zapojením Evropské komise a v případě rozdílných názorů by pak definitivní slovo měly členské země v Radě.

BÝVALÝ PREMIÉR LUCEMBURSKA ZVAŽUJE KANDIDATURU NA POST LÍDRA EPP

[Dle německého týdeníku Spiegel](#) zvažuje kandidaturu ve volbách do Evropského parlamentu za největší politickou skupinu Evropské lidové strany (EPP) bývalý a dlouholetý premiér Lucemburska Jean-Claude Juncker. Hlavní kandidát jednotlivých politických skupin má pak být dle doporučení Evropské komise kandidátem na post jejího předsedy. Doposud se o Junckerovi mluvilo jako o nástupci Hermana van Rompuye na pozici předsedy Evropské rady. Zároveň je však jako další nový kandidát na tuto pozici zmiňován současný premiér Polska Donald Tusk. O výběru jednotlivých politických skupin zastoupených v Evropském parlamentu jsem informovala [v předposledním výběru](#). O kandidátovi za EPP mají předsedové vlád z těchto politických stran diskutovat také na okraji summitu Evropské rady, která dnes začíná. EPP má v současnosti 12 z 28 premiérů či hlav států EU. Druhá největší frakce Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu (S&D) je dominantní silou v 11 vládách členských států EU včetně doposud neustanovené vlády ČR. Liberálové dominují ve třech vládách.

Politická skupina v Evropském parlamentu	Dominující politická strana ve vládě/ počet členských zemí EU	Členské státy EU
EPP	12	Kypr, Finsko, Německo, Řecko, Maďarsko, Irsko, Lotyšsko, Polsko, Portugalsko, Litva, Španělsko, Švédsko
S&D	11 včetně ČR	Rakousko, Belgie, Bulharsko, Chorvatsko, Dánsko, Francie, Itálie, Malta, Slovensko, Rumunsko, ČR (?)
ALDE	3	Estonsko, Nizozemí a Lucembursko
OSTATNÍ	2	Velká Británie (ECR) a Slovinsko (nezařazená)